

Invandraren

Vi träffades i Amerika
där svenskar plöjt sin jord.
Med hjälp av lite brännvin
talade han sin barndoms ord.
Fast svenskan var bräcklig,
berättade han klart och väl
om sitt svunna gamla hemland
som etsat in sig i hans själ.

Han växte upp i Halmstad
inte långt från havets strand
hans familj var stor och fattig
och snubblade på svältens rand.
Då kom den dan när hans ungdoms iver
till sist tog överhand.
Den dan han fyllde arton
lämnade han sitt land.

När havet slukade Bohuskusten
gav han Sverige en sista blick.
På resan blev huden sårig
av sol och salta stick.
Så kom då äntligen kvällen
i skymningsljusets sista strimma
när frihetsgudinnan skred fram
ur värmefuktens dimma.

Hon gav honom ett löfte
att ge frihet mot hans mod.
Han försäkrade att hon troget
stått invid sitt ord,
för i Amerika kunde han andas,
han levde ej från dag till dag
han kunde bygga sig en framtid
med ett liv i välbehag.

Men lyckan kom inte gratis
i hans nya hårda liv.
Döden stal hans fru och dotter
med spanska sjukan som skördekniv.
Men i Jamestown fann han tillflykt
att ge sitt liv en chans
I släkt och vänners omsorg
fick hans vardag åter glans.
I släkt och vänners omsorg
fick hans vardag åter glans.